

talte, at man kunde finde det rigtigst ikke at gjøre noget Tilbud uden direkte Forhandling med det andet Thing, da man maasse ikke kunde være ganske sikker paa, hvilke Punkter det andet Thing helst saae forandrede, og det glæder mig derfor, at den ærede Ordfører udtrykkelig har udtalt, at den Omstændighed, at Forslaget tilbageendes uforandret, ikke betyder, at man ikke er villig til at gjøre Indrømmelser, men det forekommer mig, at det ærede Flertal meget godt allerede nu kunde have gjort et betydeligt Skridt til at lette Forstaaelsen i et Fællesudvalg ved at rydde en Del af de, finansielt set, lidet vigtige Spørgsmaal af Veien, og i saa Henseende havde fulgt Landsstingets Exempel, der allerede under den ordinære Behandling om disse har fjernet et ikke ringe Antal Bevillinger, om hvis Hensigtsmæssighed og Forstændighed Thinget i og for sig, ligesom Tilfældet har været med dette Things Mindretal, har været overbevist, men som man under de forhaandenværende Forhold har anset det for rigtigere i Diebliffet at opgive for derved at bane Veien for en Forstaaelse. Jeg stal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar der nu foreligger omtrent 130 Punkter, som ere omskribte paa Finantsloovforslaget, saa er en stor Del af disse uden nogen som helst finansiel Betydning, idet netop Halvdelen, 65 Uendingsforslag, hver for sig ikke gaa op over 5,000 Kr., og tilsammen kun løbe op til 130,000 Kr. Finansielt set har det jo ingen Betydning paa en Finantsloov, hvor der foreligger et Overstud af over 9 Millioner, og det forekommer mig, at det ærede Flertal herved kunde have vist nogen Smødekønnen overfor den Overbevisning, som helt igjennem er gjort gjældende baade af dette Things Mindretal og af det andet Thing med Hensyn til det Rigtige og Forstændelige i at bevilge disse finansielle Bagateller, kan man gjerne kalde dem, men som dog hver for sig har sin Betydning for de paagjældende Interessier, og om hvilke det for en stor Del jo dog egentlig ogsaa er indkommet fra Flertallets Side, at de i og for sig nok kunde være rigtige og forstændelige under andre Forhold. Naar nu Udvalgets Flertal i sin Erklæring udtaler, at det vil være saa vanskeligt at komme til Forstaaelse, fordi der kræves en Række af fornede Undersøgelser og alsidige Overvei-

elser af saglig Natur, saa forstaar jeg ikke ganske dette, thi de Undersøgelser, der have fundet Sted her i Thinget i over fire Maanedere, have jo været indgaaende og saglige, saa at disse Spørgsmaals Betydning maatte staa tilstrækkelig klart, og jeg forstaar ikke, hvorpaa denne yderligere Overveielse stalde gaa ud, naar Spørgsmaalet er om at bevilge f. Ex. denne Hegnsmandsbolig under Domænerne eller Udvidelser af en Beboelsesleilighed under Sorø Akademi, som ere blevne tilbage, efterat man har opgivet de andre; jeg ser ikke, paa hvilken Maade man yderligere vilde have disse Bygningers Brøstfældighed dokumenteret, end ved selv at tage ud og se paa dem, men det har dog vist ikke været Meningen. Lige saa lidt ser jeg, at naar Administrationen afgiver den bestemte Erklæring, at det Antal Postbetjente og Telegrafstjerner, som her er opført, er absolut nødvendigt for at holde Postbetjenselsen og Telegrafstjenesten paa samme Standpunkt som nu, vil Fællesudvalget, selv om der er givet flere Uger til det, kunne anfille nye saglige Undersøgelser paa dette Punkt, som ville kunne føre videre. Nei, hvad der kræves her og vil kræves i Fællesudvalget, er ikke saadanne fornede, saglige Undersøgelser, men Spørgsmaalet er simpelthen det, hvor langt hver af Parterne mener at kunne strække sig for at kunne naae til Forstaaelse. Den ærede Ordfører maa ikke tro, at det kan lykkes ham, om saa Fællesudvalget sidder i fire Maanedere, at overbevise mig om, at de Bevillinger, der nu paany her foreslaas strøgne, virkelig ere uforstændige og uhensigtsmæssige, og at det er urigtigt at bevilge dem, og naar Landsstinget nu allerede har opgivet et stort Antal Poster, er det jo ikke, fordi Landsstinget har faaet Overbevisning om, at disse Bevillinger i og for sig ere uforstændige og uforholdne. Nei, Landsstinget har udtalt den modsatte Anskuelse; det har udtalt, at uagtet det har den Overbevisning, at det i og for sig var rigtigst at give disse Bevillinger, har det dog opgivet dem for at vise Smødekønnen overfor dette Things modstaaende Anskuelse. Det er saadanne Forhandlinger, der maa finde Sted i Fællesudvalget, men dersom der ikke deri stal kunne naaes et Resultat, medmindre man gjenfærdig kan overbevise hinanden om, at det Standpunkt, den anden Part hidtil